31997L0005

L 43/25 ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV 14.2.1997

SMERNICA 97/5/ES EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY z 27. januára 1997 o cezhraničných prevodoch

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok l00a,

so zreteľom na návrh Komisie [1],

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru [2],

so zreteľom na stanovisko Európskeho menového inštitútu,

konajúc v súlade s postupom uvedeným v článku 189b zmluvy [3] v zmysle spoločného textu schváleného 22. novembra 1996 Zmierovacím výborom,

(1) keďže množstvo zahraničných platieb sústavne stúpa ako dovŕšenie vnútorného trhu a postup k plnej hospodárskej a menovej únii, ktorá povedie k vyššiemu obchodu a pohybu ľudí v rámci spoločenstva; keďže cezhraničné prevody sa počítajú za neoddeliteľnú súčasť objemu a hodnoty zahraničných platieb;

(2) keďže pre jednotlivcov a podnikateľov, najmä pre malé a stredné podniky, je podstatné byť schopný rýchlo, spoľahlivo a lacno realizovať kreditné prevody z jednej časti spoločenstva do druhej; keďže v súlade s so správou Komisie o využívaní pravidiel EÚ pre hospodársku súťaž pri cezhraničných prevodoch [4], by mala vyššia hospodárska súťaž na trhu cezhraničných prevodov viesť k zlepšeniu služieb a zníženiu cien;

(3) keďže táto smernica sa usiluje nasledovať pokrok smerom k hospodárskej súťaži na vnútornom trhu, najmä smerom k liberalizácii pohybu kapitálu s ohľadom na zavádzanie hospodárskej a menovej únie; keďže jej ustanovenia sa musia využívať na kreditné prevody v menách členských štátov a v ECU;

(4) keďže Európsky parlament vo svojej rezolúcii zo dňa 12. februára 1993 [5], žiadal smernicou Rady ustanoviť pravidlá v oblasti priehľadnosti a realizácie zahraničných platieb;

(5) keďže otázky zahrnuté v tejto smernici musia byť riešené oddelene od systémových otázok, ktoré zostávajú na posúdenie rámci Komisie; keďže môže byť nevyhnutné podať ďalší návrh na krytie týchto systémových problémov, najmä neodvolateľnosti úhrady;

(6) keďže účelom tejto smernice je zlepšenie služieb cezhraničných prevodov a tým pomáhať Európskemu menovému inštitútu (EMI) v jeho úlohe podporovať účinnosť zahraničných platieb s výhľadom na prípravu tretieho stupňa hospodárskej a menovej únie;

(7) keďže v súlade s cieľmi vytýčenými v druhej úvodnej časti by sa táto smernica mala vzťahovať na akékoľvek kreditné prevody v sume nižšej ako ECU 50 000;

(8) keďže so zreteľom na tretí odsek článku 3b Zmluvy a so zámerom zabezpečiť priehľadnosť ustanovuje táto smernica minimálne požiadavky potrebné na zabezpečenie príslušnej hladiny zákazníckych informácií tak pred, ako aj po vykonaní cezhraničného prevodu; keďže tieto požiadavky zahŕňajú indikáciu reklamačných a odškodňovacích postupov ponúkaných klientom spolu s dohodami pre prístup do nich; keďže táto smernica ustanovuje minimálne požiadavky pre realizáciu, najmä podmienky výkonu, ktoré budú musieť inštitúcie ponúkajúce služby cezhraničného prevodu dodržiavať vrátane povinností vykonať cezhraničný prevod v súlade s pokynmi klienta; keďže táto smernica spĺňa podmienky vyplývajúce z princípov uvedených v odporúčaní Komisie 90/109/EHS zo 14. februára 1990 opriehľadnosti bankových podmienok týkajúcich sa

(1) Ú. v. ES C 360, 17.12.1994, s. 13 a Ú. v ES C 199, 3.8.1995, s. 16.
(2) Ú. v ES C 236, 11.9.1995, s. 1.
(3) Stanovisko Európskeho parlamentu zo dňa 19. mája 1995 (Ú. v. ES C 151, 19.6.1995, s. 370), spoločné stanovisko Rady zo 4. decembra 1995 (Ú. v. ES C 353, 30.12.1995 s 52) a rozhodnutie Európskeho parlamentu z 13. marca 1996 (Ú. v ES C 96, 1. 4. 1996, s. 74). rozhodnutie Rady zo dňa 19. decembra 1996 a rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 16. januára 1997.
(4) Ú. v. ES C 251. 27.9.1995, s. 3.
(5) Ú. v. ES C 72, 15.3.1993, s. 158.

zahraničných finančných prevodov [1]; keďže táto smernica nie v protiklade so smernicou Rady 91/308/EHS z 10. júna 1991 o predchádzaní zneužívania finančného systému na účely prania špinavých peňazí [2];

(9) keďže táto smernica má prispieť k skráteniu maximálnej lehoty potrebnej na vykonanie cezhraničného prevodu a podporiť tie inštitúcie, ktoré už dosahujú veľmi krátku lehotu pri tejto činnosti, aby naďalej udržiavali tento postup;

(10) keďže Komisia v správe, ktorú predloží Európskemu parlamentu a Rade do dvoch rokov od zavedenia tejto smernice, musí prehodnotiť najmä lehotu, ktoré má byť uplatnené v prípade, že medzi príkazcom a jeho inštitúciou nebola dohodnutá lehota, berúc do úvahy tak technický pokrok, ako aj existujúcu situáciu v každom z členských štátov;

(11) keďže musí existovať záväzok náhrady škody pre inštitúcie v prípade, že sa nepodarí úspešne uskutočniť kreditný prevod; keďže záväzok náhrady škody ukladá potenciálnu zodpovednosť voči inštitúciám, ktorá v prípade, že neexistuje žiadna lehota, môže byť precedensom na platobné požiadavky; keďže záväzok náhrady škody preto musí byť uplatniteľný do výšky ECU 12 500;

(12) keďže článok 8 neovplyvňuje všeobecné ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré ukladajú zodpovednosť inštitúcie voči príkazcovi platby, ak kreditný prevod cez hranice nebol uskutočnený kvôli chybe spôsobenej touto inštitúciou;

(13) keďže je potrebné diferencovať medzi okolnosťami, s ktorými môžu byť inštitúcie zaoberajúce sa cezhraničným prevodom konfrontované, vrátane okolností týkajúcich sa platobnej neschopnosti spôsobených vyššou mocou (force majeure); keďže na tento účel sa za základ berie definícia vyššej moci v článku 4 odsek 6 smernice 90/314/EHS zo dňa 13. júna 1990 o zájazdovom cestovaní, zájazdových prázdninách a turistických zájazdoch [3];

(14) keďže je potrebná existencia primeraných a účinných reklamačných a odškodňovacích postupov pre úhrady v členských štátoch pre možné spory medzi klientmi a inštitúciami, pričom v prípade potreby treba využiť existujúce postupy,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

ČASŤ I

ROZSAH PÔSOBNOSTI A DEFINÍCIE

Článok 1

Rozsah

Ustanovenia tejto smernice sa týkajú cezhraničných prevodov v menách členských štátov a v ECU až do ekvivalentu sumy 50 000 ECU na základe príkazu iných osôb, ako sú uvedené v článku 2 písm. a), b) a c), a vykonaných úverovými alebo inými inštitúciami.

Článok 2

Definície

Na účely tejto smernice:

a) „úverová inštitúcia“ znamená inštitúciu v zmysle definície článku 1 smernice Rady 77/780/EHS [4] a zahŕňa pobočky úverových inštitúcií v zmysle tretej zarážky tohto článku, so sídlom v spoločenstve, ktoré majú svoje ústredie mimo spoločenstva a ktoré v rámci svojej obchodnej činnosti vykonávajú cezhraničné prevody;

b) „iná inštitúcia“ znamená akúkoľvek inú fyzickú alebo právnickú osobu ako úverovú inštitúciu, ktorá v rámci svojej obchodnej činnosti vykonáva cezhraničné prevody;

c) „finančná inštitúcia“ znamená inštitúciu v zmysle definície článku 4 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 3604/93 zo dňa 13. decembra 1993, ktorá stanovuje definície pre zavedenie zákazu výsadného prístupu uvedeného v článku 104 a zmluvy [5];

d) „inštitúcia“ znamená úverovú inštitúciu alebo inú inštitúciu; na účely článkov 6, 7 a 8 sa pobočky jednej úverovej inštitúcie nachádzajúce sa v rôznych členských štátoch, ktoré sa zúčastňujú na realizácii cezhraničných prevodov, považujú za samostatné inštitúcie;

e) „sprostredkujúca inštitúcia“ znamená inštitúciu, ktorá nie je ani príkazcom platby, ani príjemcom, a ktorá sa zúčastňuje na vykonávaní cezhraničných prevodov;

[1] Ú. v. ES L 67, 15.3.1990, s. 39.
[2] Ú. v. ES L 166, 28.6.1991, s. 77.
[3] Ú. v. ES L 158, 23.6.1990, s. 59.
[4] Ú. v. ES L 322, 17.12.1977, s. 30. Smernica zmenená a doplnená smernicou 95/26/ES (Ú. v. ES L 168, 18.7.1995, s. 7).
[5] Ú. v. ES L 332, 31.12.1993. s. 4.

f) „cezhraničný prevod“ znamená transakciu vykonávanú na príkaz príkazcu cez inštitúciu alebo jej pobočku v jednom z členských štátov s cieľom prevedenia peňažných prostriedkov v prospech príjemcu v inštitúcii alebo jej pobočke v inom členskom štáte; príkazca a príjemca môže byť tá istá osoba;

g) „príkaz na cezhraničný prevod“ znamená bezpodmienečný príkaz na vykonanie cezhraničného prevodu v akejkoľvek forme predložený priamo príkazcom inštitúcii;

h) „príkazca“ znamená fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá dáva príkaz k realizácii cezhraničného prevodu;

i) „príjemca“ znamená konečného príjemcu cezhraničného prevodu, v ktorého prospech sú prostriedky prevedené na účet, ku ktorému má prístup;

j) „klient“ znamená príkazcu alebo príjemcu podľa kontextu;

k) „referenčná úroková sadzba“ znamená úrokovú sadzbu predstavujúcu odškodnenie a stanovenú v súlade s predpismi členského štátu, v ktorom má sídlo inštitúcia, ktorá musí náhradu škody zaplatiť klientovi;

l) „dátum prijatia“ znamená dátum splnenia všetkých podmienok vyžadovaných inštitúciou, pokiaľ ide o vykonanie príkazu na cezhraničný prevod a týkajúcich sa prístupu k primeranému finančnému krytiu a potrebným informáciám na vykonanie príkazu.

ČASŤ II

PRIEHĽADNOSŤ PODMIENOK PRE CEZHRANIČNÉ PREVODY

Článok 3

Informácie pred vykonaním cezhraničného prevodu

Inštitúcie musia sprístupniť ľahko zrozumiteľné informácie o podmienkach pre cezhraničné prevody pre svojich súčasných a potenciálnych klientov v písomnej forme, prípadne aj elektronickými prostriedkami. Tieto informácie musia obsahovať aspoň:

— údaj o dobe, ktorú inštitúcia potrebuje na vykonanie príkazu na prevod peňažných prostriedkov do zahraničia odo dňa podania príkazu do ich pripísania na účet v inštitúcii príjemcu; začiatok tohto obdobia musí byť jasne stanovený,

— údaj o dobe, ktorú inštitúcia potrebuje od obdržania kreditného prevodu zo zahraničia na to, aby zdroje boli pripísané na účet príjemcu,

— spôsob výpočtu akýchkoľvek poplatkov a provízií platených klientom v prospech inštitúcie vrátane zodpovedajúcich sadzieb,

— deň stanovenia hodnoty, ak ho inštitúcia uplatňuje,

— podrobnosti o postupoch vybavovania sťažností a reklamácií, ktoré môže klient uplatniť, a spôsob ich uplatňovania,

— údaje o používaných referenčných úrokových sadzbách.

Článok 4

Informácie po vykonaní cezhraničného prevodu

Pokiaľ sa toho klient výslovne nevzdá, inštitúcie musia po vykonaní alebo obdržaní cezhraničných prevodov poskytovať svojim klientom jasné a ľahko zrozumiteľné informácie v písomnej forme, prípadne aj elektronickými prostriedkami. Tieto informácie musia obsahovať aspoň:

— údaje umožňujúce klientovi identifikovať cezhraničný prevod,

— pôvodnú sumu cezhraničného prevodu,

— sumu všetkých provízií a poplatkov platených klientom,

— deň stanovenia hodnoty, ak ho inštitúcia uplatňuje.

Ak príkazca uvedie, že poplatky za cezhraničný prevod úplne alebo čiastočne znáša príjemca, príjemcu o tom musí informovať jeho inštitúcia.

Ak sa akákoľvek suma mení na inú menu, inštitúcia, ktorá konverziu vykoná, musí informovať klienta o použitom výmennom kurze.

ČASŤ III

MINIMÁLNE POVINNOSTI INŠTITÚCIÍ V SÚVISLOSTI S CEZHRANIČNÝMI PREVODMI

Článok 5

Osobitné prísľuby inštitúcie

Okrem prípadu, keď si inštitúcia nepraje obchodovať s dotknutým klientom, musí mu na jeho požiadanie vydať pre cezhraničné prevody za stanovených podmienok prísľub týkajúci sa lehoty potrebnej pre vykonanie prevodu a oplatkov a provízií popri tých, ktoré sa týkajú použitého výmenného kurzu.

Článok 6

Povinnosti týkajúce sa lehôt

1. Inštitúcia príkazcu musí vykonať dotknutý cezhraničný prevod v rámci lehoty dohodnutej s príkazcom.

Ak nie je dohodnutá lehota dodržaná alebo ak takáto lehota nebola dohodnutá a prostriedky neboli pripísané na účet inštitútu príjemcu do konca piateho bankového obchodného dňa nasledujúceho po dátume prijatia príkazu pre cezhraničný prevod, inštitúcia príkazcu musí príkazcu odškodniť.

Odškodnenie musí zahŕňať platbu úrokov vypočítaných na základe referenčnej úrokovej sadzby zo sumy cezhraničného prevodu za obdobie od:

— konca dohodnutej lehoty alebo, ak takáto lehota neexistuje, od konca piateho bankového obchodného dňa nasledujúceho po dátume prijatia príkazu pre cezhraničný prevod, do

— dátumu, keď sú prostriedky pripísané na účet inštitúcie príjemcu.

Podobne v prípade, ak cezhraničný prevod nie je vykonaný v dohodnutej lehote, alebo v prípade, ak neexistuje žiadna lehota, pred koncom piateho bankového obchodného dňa nasledujúceho po dátume prijatia príkazu pre cezhraničný prevod a toto omeškanie je spôsobené sprostredkujúcou inštitúciou, táto inštitúcia je povinná nahradiť škodu inštitúcii príkazcu.

2. Inštitúcia príjemcu je povinná poskytnúť príjemcovi prostriedky pochádzajúce z cezhraničného prevodu v rámci lehoty dohodnutej s príjemcom.

Ak nie je dohodnutá lehota dodržaná alebo ak nebola dohodnutá žiadna lehota, potom ak prostriedky neboli pripísané na účet príjemcu do konca piateho bankového obchodného dňa nasledujúceho po dni, keď boli prostriedky pripísané na účet inštitúcie príjemcu, inštitúcia príjemcu musí príjemcovi nahradiť škodu

Náhrada škody musí zahŕňať platbu úrokov vypočítaných na základe referenčnej úrokovej sadzby zo sumy cezhraničného prevodu za obdobie od:

— konca dohodnutej lehoty alebo, ak takáto lehota neexistuje, od konca piateho bankového obchodného dňa nasledujúceho po dni, kedy boli prostriedky pripísané na účet inštitúcie príjemcu, do

— dátumu, keď sú prostriedky pripísané na účet príjemcu.

3. Nárok na náhradu škody podľa odsekov 1 a 2 nevznikne, ak inštitúcia príkazcu, prípadne inštitúcia príjemcu môže preukázať, že oneskorenie je zavinené príkazcom, prípadne príjemcom.

4. Odseky 1, 2 a 3 nesmú v žiadnom prípade porušovať ostatné práva klientov a inštitúcii, ktoré sa na vykonaní cezhraničného prevodu podieľajú.

Článok 7

Povinnosť vykonať príkazu na cezhraničný prevod v súlade s pokynmi

1. Po dátume prijatia príkazu na cezhraničný prevod je inštitúcia príkazcu, akákoľvek sprostredkujúca inštitúcia a inštitúcia príjemcu oprávnená vykonať tento prevod v jeho plnej sume okrem prípadu, keď príkazca upresnil, že náklady na cezhraničný prevod bude úplne alebo čiastočne znášať príjemca.

Prvým pododsekom nie je dotknutá možnosť inštitúcie príjemcu vyrubiť príjemcovi poplatok za vedenie jeho účtu v súlade s príslušnými pravidlami a zvykmi. Inštitúcia však nesmie uplatniť takýto poplatok s cieľom vyhnúť sa povinnostiam uloženým v uvedenom pododseku.

2. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné pohľadávky, ktoré môžu vzniknúť, ak inštitúcia príkazcu alebo sprostredkujúca inštitúcia znížila sumu cezhraničného prevodu v rozpore s odsekom 1, musí inštitúcia príkazcu na žiadosť príkazcu pripísať sumu zníženia bez akýchkoľvek zrážok a na svoje vlastné náklady v prospech príjemcu, okrem prípadu, keď príkazca požaduje, aby táto suma bola pripísaná jemu.

Akákoľvek sprostredkujúca inštitúcia, ktorá uskutočnila zníženie v rozpore s odsekom 1, musí pripísať sumu zníženia bez akýchkoľvek zrážok a na svoje vlastné náklady v prospech inštitúcie príkazcu alebo, ak to inštitúcia príkazcu požaduje, v prospech príjemcu cezhraničného prevodu.

3. Ak je porušenie povinnosti vykonať príkaz na cezhraničný prevod podľa pokynov príkazcu spôsobené inštitúciou príjemcu a bez toho, aby boli dotknuté iné možné pohľadávky, inštitúcia príjemcu je povinná pripísať na svoje vlastné náklady v prospech príjemcu každú sumu, o ktorú bola suma prevodu chybne znížená.

Článok 8

Povinnosť inštitúcie nahradiť škodu v prípade neuskutočnenia prevodu

1. Ak po prijatí príkazu na cezhraničný prevod inštitúciou príkazcu neboli príslušné sumy pripísané na účet inštitúcie príjemcu, bez toho, aby boli dotknuté ďalšie pohľadávky, ktoré mohli vzniknúť, inštitúcia príkazcu musí pripísať príkazcovi sumu cezhraničného prevodu až do výšky ECU 12 500 plus:

— úroky vypočítané na základe referenčnej úrokovej sadzby zo sumy cezhraničného prevodu za obdobie od dátumu príkazu na cezhraničnému prevodu a do dátumu pripísania a

— poplatky týkajúce sa prevodu, zaplatené príkazcom.

Tieto sumy musia byť poskytnuté príkazcovi do štrnástich bankových obchodných dní odo dňa uplatnenia nároku, okrem prípadu, keď prostriedky zodpovedajúce cezhraničnému prevodu boli medzičasom pripísané na účet inštitúcie príjemcu.

Tento nárok nemožno uplatniť pred uplynutím lehoty na vykonanie príkazu na cezhraničný prevod dohodnutej medzi inštitúciou príkazcu a príkazcom, alebo ak takáto lehota neexistuje, pred uplynutím lehoty uvedenej v druhom pododseku článku 6 ods. 1.

Podobne je každá sprostredkujúca inštitúcia, ktorá prijala príkaz na cezhraničný prevod, povinná nahradiť na svoje vlastné náklady sumu prevodu vrátane s tým spojených nákladov a úrokov v prospech inštitúcie, ktorá jej dala pokyn na vykonanie príkazu. Ak nebol príkaz na cezhraničný prevod vykonaný kvôli chybám a nepresnostiam v pokynoch predložených touto inštitúciou, sprostredkujúca inštitúcia sa musí usilovať v možnej miere nahradiť sumu prevodu.

2. Ak nebol cezhraničný prevod uskutočnený kvôli jeho nevykonaniu sprostredkujúcou inštitúciou, ktorú si zvolila inštitúcia príjemcu, je inštitúcia príjemcu bez ohľadu na odsek 1 povinná poskytnúť prostriedky príjemcovi až do výšky ECU 12 500.

3. Ak nebol cezhraničný prevod uskutočnený kvôli chybe alebo nepresnosti v pokynoch príkazcu jeho inštitúcii alebo kvôli neuskutočneniu cezhraničného prevodu sprostredkujúcou inštitúciou, výslovne vybranou príkazcom, inštitúcia príkazcu a ostatné inštitúcie, zapojené bez ohľadu na odsek 1, sa musia usilovať, pokiaľ je to len možné, nahradiť sumu prevodu.

Ak bola suma nahradená inštitúcii príkazcu, je táto inštitúcia povinná pripísať ju príkazcovi. Inštitúcie vrátane inštitúcie príkazcu nie sú v takomto prípade povinné nahradiť vzniknuté poplatky a úroky a môžu si odpočítať náklady, ktoré vznikli v súvislosti s náhradou, ak sú určené.

Článok 9

Prípad vyššej moci

Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice 91/308/EHS, musia byť inštitúcie zúčastnené na vykonávaní príkazov na cezhraničný prevod oslobodené od povinností uvedených v tejto smernici, pokiaľ sa vyskytnú dôvody vyššej moci, uplatniteľné v súvislosti s týmito ustanoveniami, ato neobvyklé a nepredvídateľné udalosti, na ktoré nemá osoba domáhajúca sa vyššej moci žiaden vplyv, a ktorých dôsledky nemožno odvrátiť ani pri vynaložení všetkého úsilia.

Článok 10

Riešenie sporov

Členské štáty musia zabezpečiť, aby existovali primerané a účinné postupy vybavovania reklamácií a riešenia sporov medzi príkazcom a jeho inštitúciou alebo medzi príjemcom a jeho inštitúciou, pričom v prípade potreby využijú existujúce postupy.

ČASŤ IV

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 11

Vykonávanie

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 14. augusta 1999. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Keď členské štáty prijmú uvedené ustanovenia, tieto musia obsahovať odvolávku na túto smernicu alebo majú byť doplnené takouto odvolávkou pri ich uverejnení. Spôsob uvedenia takejto odvolávky určia členské štáty.

2. Členské štáty sa musia poradiť s Komisiou o texte hlavných zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení, ktoré schvaľujú v oblasti obsiahnutej touto smernicou.

Článok 12

Správa pre Európsky parlament a Radu

Najneskôr do dvoch rokov po uplynutí lehoty na vykonanie tejto smernice musí Komisia predložiť správu Európskemu parlamentu a Rade o uplatňovaní tejto smernice, v prípade potreby spolu s návrhmi na jej preskúmanie.

Vzhľadom na situáciu v každom z členských štátov a vzhľadom na dosiahnutý technický pokrok sa táto správa musí zaoberať najmä otázkou lehôt uvedených v článku 6 odsek 1.

Článok 13

Účinnosť

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Článok 14

Adresáti

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 27. januára 1997

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predseda	*predseda*
J. M. GIL-ROBLES	G. ZALM